

Python!

Lekcja 2 – operacje wejścia/wyjścia

- Stringi - powtórzenie
- Wypisywanie rzeczy na ekran
- Przyjmowanie danych z klawiatury
- Formatowanie danych
- Operacje na plikach

- Stringi – ciągi znaków
- W Python3 wszystkie stringi są w standardzie Unicode
- W Python2 trzeba podać kodowanie ręcznie na początku pliku:
#-*- coding: <kodowanie> -*-, np:
#-*- coding: utf-8 -*-
#-*- coding: windows-1250 -*-

Można też:

```
from __future__ import unicode_literals
```

Funkcja *print* – podstawowe narzędzie do wypisywania tekstu na ekran

Zgodnie z dokumentacją Pythona3:

```
print(*objects, sep=' ', end='\n', file=sys.stdout, flush=False)
```

sys.stdout – standardowe wyjście (ekran)

sys.stderr – standardowe wyjście błędów (z reguły też ekran)

2>/dev/null - Znajome?

Żeby w Python2 korzystać z tego dobrodziejstwa:
`from __future__ import print_function`

<https://docs.python.org/3/library/functions.html#print>

Proste przykłady:

```
>>> print("Hello World!")
```

```
Hello World!
```

```
>>> print("Hello World!\n")
```

```
Hello World!
```

```
>>>
```

Funkcja *raw_input* – oczekuje aż użytkownik dostarczy dane i konwertuje je na string

```
>>>raw_input("Podaj cosik: ")
```

```
Podaj cosik: 12
```

```
'12'
```

```
>>> a = raw_input("Znowu podaj cosik: ")
```

```
Znowu podaj cosik: 23
```

```
>>> a
```

```
'23'
```

Istnieje też metoda *input*, która wykrywa typ wpisywanych danych

Funkcja *format* – formatuje dany string w zadany sposób.
Włącznie z podstawianiem danych w odpowiednie miejsca.

```
>>> "Stefan ma {} lata".format(a)
'Stefan ma 23 lata'
>>> "Stefan ma {:.3f} litrów wódki".format(0.070000)
'Stefan ma 0.070 litrów wódki'
>>> "Stefan ma {} lata {:.3f} litrów wódki".format(23, 0.070000)
'Stefan ma 23 lata 0.070 litrów wódki'
>>> "Stefan ma {1} lata {0:.3f} litrów wódki".format(23, 0.070000)
'Stefan ma 0.07 lata 23.000 litrów wódki'
```

Uwaga na wersje! W 2.6 trzeba podawać pozycje.

<https://docs.python.org/3/library/string.html#formatspec>
<https://pyformat.info/>

Metoda *join* – łączy listę stringów w jeden

```
>>> " ".join(['a', 'b', 'c'])
```

```
'a b c'
```

```
>>> "\n".join(['a', 'b', 'c'])
```

```
'a\nb\nc'
```

```
>>> print("\n".join(['a', 'b', 'c']))
```

```
a
```

```
b
```

```
c
```


Funkcja *open* – funkcja otwierająca pliki

```
open(file, mode='r', buffering=-1, encoding=None, errors=None,  
      newline=None, closefd=True, opener=None)
```

file – ścieżka do pliku

mode – tryb, w jakim zostanie otwarty plik

r – odczyt

w – zapis, przy uprzednim wyczyszczeniu zawartości

a – dopisanie wartości do końca pliku

b – tryb binarny (domyślnie tekstywy – t)

+ – aktualizacja pliku (tryby r i w)

```
>>> f = open('test.txt', 'w+')  
>>> f.write('jakieś znaki')  
>>> f.close()
```

Można też użyć słowa kluczowego *with* – otwiera blok kodu (!) z użyciem menedżera kontekstu. Zasadniczo zwiększa pewność, że blok kodu zostanie wykonany prawidłowo. W tym wypadku gwarantuje też zamknięcie pliku.

```
>>> with open('test.txt', 'r') as f:  
...     f.read()
```

Zagadka: co robi metoda `readlines()` ?

Dziękuję za uwagę!

